

հանդերձ աւագանեան Հայոց, ըստ յանձնառութեանն իւրոյ. որք ոչ դադարէին զգայգ եւ զգերեկ խաւսել ընդ նմա զնոյն բանս եւ զաղերս ի բազում աւուրս: 21 Չորս եւ ստիպագոյնս եւ անհանգիստս¹ ի նոյն խորհուրդս ճեպեցուցանէր զամենեսեան բղէշին Վրաց Աշուշայ, որ էր այր խելացի եւ խորհրդական եւ ունէր կին յազգէն Արծրունեաց, զքենի մեծի սեպիին Մամիկոնէից, եղբարն Վարդանայ². որ եւս առաւել յորդորէր յառաջագրեալն Աշուշայ զամենայն բազմութիւն նախարարացն Հայոց եւ զտէրն Մոկաց զԱրտակ, խաւսել ընդ զաւրաւարին Հայոց Վարդանայ զայս ամենայն առանց յապաղելոյ: 22 Եւ ինքն զնոյն խաւսել ընդ նմա ոչ կասէր, անձանձոյթ բողոքելով եւ ստեպ հայեցուցանելով յիրսն, թէ ո՛րչափ յանհաւանելն քո՝ կորուստ երեցունց աշխարհացն լինի, եւ ի հաւանելն եւ յանձն առնուլն՝ գիւտ բազմաց եւ անծին ապաշխարութեան ակնկալութիւն:

23 Եւ տեսեալ նախարարացն եւ սեպիացն երեցունց աշխարհացն զկամս սպարապետին Հայոց Վարդանայ այնպէս անշարժս եւ անհաւանս ի յորդորմունս խաւսից նոցա եւ աղաչանաց՝ բերեալ հարկաւորէին այնուհետեւ մատուցանել նմա եւ³ ի սուրբ Գրոց առակս դիպողս, ըստ պատշաճի հանդիպելոյ ի ժամանակին, որք տեղեկագոյնք էին ի նոսա գրոց սուրբ եկեղեցւոյ, յիշեցուցանելով նմա, որպէս ամն ունելոյ եւ տեղեկի,- քանզի յոյժ հմուտ էր եւ ընդել գրոց վարդապետութեան, ուսեալ եւ խրատեալ ի սուրբ հայրապետէն Սահակայ⁴ ի հաւոյն իւրմէ,- զգրեալսն սրբոյն Պաւլոսի յաղագս Արարչին, թէ *Որ ոչն գիտէր զմեղս⁵՝ վասն մեր մեղս արարա՞:* 24 Եւ դարձեալ զինքեան իսկ Պաւլոսի զիջանելն եւ նզով զանձն տենչացեալ լինել վասն ազգատոհմին փրկութեան, զոր գրեալ ասէր ի թղթի Հռոմայեցւոց, եթէ *Ուխտիւք ինդրէի ես իսկ ինքն նզովեալ լինել ի Քրիստոսէ վասն եղբարց իմոց եւ զաւակաց եւ ազգականաց ըստ մարմնոյ, որք են Իսրայէլացիք, որոց որդեգրութիւնն եւ փառքն եւ կտակարանքն եւ աւրէնսդրութիւնքն եւ պաշտաւնն եւ աւետիքն՞:* 25 Ա՛ռ յանձն, ասեն, եւ դու լինել վասն մեր առակաւորս, նզովս. չես մեծ եւ առաւելեալ ի հաւատս արդարութեան քան զսուրբ առաքեալն Քրիստոսի Պաւլոս. բայց ժողովուրդքն Հայոց,

1 ՏՏ. եւ անհանգիստ

2 ՁԱԲտ. մեծի սեպիին մամիկոնէից վարդանայ. Գտ. ուղղագրել էր այսպէս ըստ վկայութեան հեղինակին (տե՛ս զլ. ԿԲ). թերեւս ուղղելի է մեծի սեպիին Մամիկոնէից Հմայեկայ

3 ՏՏ. չիք եւ

4 ՏՏ. ի Սահակայ

5 ՏՏ. մեղս

ա Բ Կոր. Ե 21

բ Հռոմ. Թ 3-4